

DE SET EN SET

Termes
i els obrers

Imma Merino

Escriptora

Per un cop va pagar la pena engegar la televisió després de sopar, tot i que, malauradament, ho va motivar la mort de Josep Termes: TVC, a través del Canal 33, va recuperar una entrevista que Josep Maria Espinàs va fer a l'historiador l'any 1988 per al programa *Identitats*. L'encert de l'emissió, però, no amaga una mancança: d'ençà de l'entrevista d'Espinàs, s'hi ha fet gaire present aquest notable estudiós del moviment obrer català dels segles XIX i XX? M'atreviria a dir que ni Termes, ni altres catalans d'una alçada intel·lectual semblant, tenen gaire espai en la nostra televisió pública actual, i menys amb el temps concedit en el programa d'Espinàs, que tenia tota una hora per entrevistar els convidats sense que aquests haguessin de rebaixar el discurs o respondre a les preguntes extres d'un graciós. Que es pugui lamentar aquesta mancança no implica, però, que l'entrevista hagi perdut interès o que les anàlisis i consideracions de l'historiador hagin caducat. Al contrari, tot i que allò que apuntava sobre la pèrdua d'identitat del moviment obrer, i per tant de la consciència de pertinença dels treballadors a una classe social, no ha fet res més que augmentar. Una de les feines que van ocupar Termes va ser contradir el supòsit de l'origen burgès del nacionalisme català, aportant proves de la relació entre el catalanisme i el moviment obrer i fins i tot anarquista. Per això va explicar que, quan Francesc Macià passava a poc a poc en cotxe per feus d'anarquistes, aquests el saludaven amb respecte. I em pregunto: diluït el moviment obrer, el nacionalisme català s'ha ben aburgessat? De fet, més que de burgesia, es deu haver de parlar de la classe mitjana com a territori comú on el catalanisme, cada cop més indignat, conflueix amb el consumisme, la hipoteca i ara l'empobriment i el desànim davant la crisi.

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin les quinze línies o els vuit-cents caràcters d'extensió. ELPUNTAUVI es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Ja tenim data

■ Amb tot el que ha passat darrerament, i ara que ja els qui manen ja no estan venuts a Madrid, cerquem –amb calma, serenament, amb seny– com anar treballant per a la independència. No sóc pas d'ERC, ni mai ho he estat, però proposar-nos una transició pacífica cap a un Estat català, de cara a l'11 de setembre del 2014, em sembla raonable.

Fem els estudis, cerquem d'explicar-ho, estudiem-ne els tràmits, fem amics arreu del món... i –decidits i amb humilitat– mirem d'anar cap a l'Estat català que ens permetrà estimar-nos més entre tots.

Els violents no hi tenen lloc: de fet, els catalans no ho hem estat mai, de violents, però les circumstàncies i aquell "On ets, Espanya? – No et veig enlloc", de l'avi Maragall, que ha tornat a sortir a l'examen de selectivitat de setembre (literatura catalana, sèrie 2, pàg. 3), ens hi obliguen.

Se'ns ha girat feina, i no-més ens queden tres anys.

XAVIER SERRA BESALÚ
Girona

Un país normal

■ No és veritat que contra Franco es vivia millor, però sí que és veritat que contra Franco els catalans vam ser capaços d'unir esforços per lluitar plegats contra la dictadura, vam ser capaços d'aparcar les diferents concepcions polítiques per assolir un objectiu comú. D'aquesta voluntat en va sortir l'Assemblea de Catalunya, de grat record i feina eficaç. Aconseguit amb més o menys fortuna aquest objectiu, la creació formal i legal dels partits polítics va ser el pas següent.

Ara seguim tenint un enemic comú i hauríem de ser capaços de liderar amb força el camí cap a la independència. Hauríem de ser ca-

Tancament dels CAP

■ Hem patit el tancament de plantes d'hospitals i hem vist com ens allarguen les cites amb especialistes. Ara, les retallades han arribat al nivell assistencial més proper, allà on anem en primera instància quan ens trobem malament, al CAP. Si tenim cap urgència de nit, molts no tindran la possibilitat tranquil·litzadora que tenien fins ara de poder anar a l'ambulatori, perquè el Departament de Salut ha decidit tancar alguns d'aquests centres en horari nocturn. Diuen que no surten a compte. Suposo que la factura de la llum i el sou del metge els surt massa car per les visites que hi poden haver a la nit. Ara, si no et desvien cap a un altre CAP, el més segur és que ens atendran per telèfon i ens faran un diagnòstic sense visitar-nos, de manera gratuïta, és clar. Potser ens enviaran un metge a casa? Ui, no!, perquè això també costa diners a l'administració. I mentrestant, el meu fill, que és metge, cobra 1.000 euros al mes i fa guàrdies de 26 hores, i la meva jove és una infermera a l'atur a qui, si té sort, li truquen per treballar un dia o dos en algun CAP de la comarca. En vista que les retallades cada cop van a més, quin serà el proper pas? Potser el que no ens surt a compte, senyors del govern, no és tenir el CAP obert a les nits, sinó posar-se malalt.

M. ANTÒNIA VALLS TATARET. Granollers

paços de tornar a aparcar diferències polítiques, personalismes i rivalitats, retrets del passat que només ajuden a donar ales als uniformismes de l'Estat, d'entendre una vegada per totes que la independència és possible si realment els catalans ens ho creiem.

Primer alliberem-nos del centralisme uniforme i després ja tindrem temps per dissenyar i proclamar les nostres prioritats polítiques.

Fins que Catalunya no sigui sobirana no serem un país normal.

PILAR PORCEL OMAR
Granollers

Fem el camí

■ Catalunya està formada per una societat acollidora, amb gent diversa i de diferents procedències que conviu pacíficament. I Catalunya és un país de referència al sud d'Europa. Els darrers anys, i en són uns quants, aquesta societat pateix con-

tínues convulsions: Estatut, Constitució espanyola, sentències, llengua, retallades, pacte fiscal... No se sent a gust. I quan un ens, sigui el que sigui, no se sent a gust busca altres motivacions, altres maneres de fer, altres aliats, altres espais. En els darrers anys la idea de fer camí en solitari, de desmarcar-se d'un Estat que no vetlla pels interessos d'una de les seves parts, ha anat en augment. Catalunya no se sent estimada per Espanya i Espanya no fa cap esforç per estimar Catalunya. Diuen que de les crisis poden sorgir els grans canvis. Catalunya té una gran oportunitat per ser definitivament feliç. Cohesionant l'emprenedoria catalana amb l'emprenyament general hem de ser capaços de portar el vaixell cap a Ítaca. Només caldrà que un bon timoner, disposat, s'hi posi al capdavant.

JORDI ACERO
Vilassar de Mar (Maresme)

Preus abusius

■ De resultes de la bombolla immobiliària, els preus dels lloguers de pisos i locals han experimentat pujades exorbitants. En contraposició amb aquests preus, els sous han baixat o s'han estancat entorn dels 1.000 euros mensuals. Molts dels lloguers estan per sobre dels 500 euros, i molts superen els 1.000; això fa que el sou només cobreixi el preu de lloguer. I s'ha arribat a aquest estat per la passivitat dels governs, al costat sempre dels especuladors i no del dret a l'habitatge de tots els ciutadans.

Crec que caldria anar imposant nous impostos als lloguers abusius. Tots aquells que superen els 5 euros per metre quadrat, i anar apujant el tipus cada tram: de 10 a 15 euros, de 15 a 20, etc. Aquest nou impost donaria nous ingressos a les eixutes arques municipals, i pressionaria a la baixa els preus alts dels lloguers, fent que es moderessin considerablement.

VÍCTOR MONTAÑÉS
Lleida

FE D'ERRADES

En la informació publicada dijous, dia 8, sobre els superordinadors de Catalunya, s'indicava de forma equivocada que la nova màquina del Barcelona Supercomputing Center ha estat instal·lada provisionalment al Centre de Regulació Genòmica, quan, en realitat, el lloc on s'ha emplaçat és el Centre Nacional d'Anàlisi Genòmica, al Parc Científic de Barcelona.

En l'article de Lluís Muntada publicat dissabte, dia 10, on, per un error de producció, deia "... la crucial necessitat de dissenyar un projecte polític creïble incapaç de cohesionar la societat catalana" havia de dir "... la crucial necessitat de dissenyar un projecte polític creïble i capaç de cohesionar la societat catalana".

EN
SÍSIF

Jordi Soler

